

Христіанскы-ты си дѣла, що бѣ прѣдпріялъ за покръщане на Българи-ты.

Цареградскый съвѣтъ искаше да защити гонимы-ты Христіаны въ Българинѣ, нѣ неможа да направи нищо по причинѣ на тридесетогодишній миренъ договоръ; заради това Императоръ-тъ ся споразумѣ тайно съ Унгры-ты (Маджары-ты, които бѣхъ ся появили тогазы на-скоро) и поддигна гыза да помогнѣтъ на Христіаны-ты, които искахъ да си упазятъ вѣрѣ-тѣ, та да оставятъ Българско и да отидѣтъ да живѣютъ пакъ въ Гърцкѣ-тѣ земѣ. Оттогазы Унгри-ти чясто хванѣхъ да нападѣтъ на Българско-то Господарство въ Паноніѣ, доде най-сѣтнѣ го прѣвзехъ и станѣхъ му управителе.

Мортагонъ никакъ нещяше да отпусти Христіаны-ты изъ земѣ-тѣ си, а напротивъ: принуждаваше и покръстены-ты Българи да ся откажатъ отъ новѣ-тѣ си вѣрѣ и да припознаѣтъ пакъ идолопоклонство-то; нѣ най-сѣтнѣ умрѣ около 836 г.

ПРЕСІАМЪ или ВЛАДИМИРЪ.

Слѣдъ смърть-тѣ Мортагоновѣ на Българскый прѣстолъ възлѣзе сынъ му *Пресіамъ*, нарѣченъ и Владимиръ (836 г.). Той като добръ и благосклоненъ Господаръ освѣнъ що потвърди заключеныя миръ отъ баща му съ Византійцы-ты, склони ся още и на Императорово-то искане, за да освободи плѣнены-ты Христіаны да си отидѣтъ въ отечество-то. Нѣ това нѣгово дозволеніе за да си идѣтъ Христіане-ти не ся мина безъ кръвопроливане; нѣкои си боляре отъ